

**Hallituksen esitys Eduskunnalle varojen
myöntämisestä yleisen järjestyksen ylläpitoon
varsinkin Suomen rajaseuduilla.**

Vuosikausia kestäneen maailman sodan aiheuttamat valtiolliset tapaukset Euroopassa saattoivat Suomen vuoden 1917 lopulla irtaantumaan Venäjästä ja julistautumaan itsenäiseksi, riippumattomaksi valtakunnaksi. Kohta sen jälkeen, vuoden 1918 alkupuolella, nousi Neuvosto-Venäjän tukemana maamme laillista hallitusta ja yhteiskuntajärjestystä vastaan tähdätty aseellinen liike, punakapina. Vaikka kapina saatiinkin suurilla ihmis- ja aineellisilla uhrauksilla kukistetuksi, niin on hallituksen tämänkin jälkeen täytynyt alituisesti taistella kapinaliikkeen jälkeensä jättämiä maininkeja vastaan, mitkä milloin heikompina milloin voimakkaampina ovat olleet vaikeuttamassa hallituksen niin sisä- kuin ulkopoliittista toimintaa. Selvimpänä todistuksena kapinan jälkimainingeista on äskettäin paljastettu salaliitto, minkä johdosta toimitetut tutkimukset ovat muun ohessa osoittaneet, että liittoa on johdettu Neuvosto-Venäjältä, että sillä oli maassamme keskusjärjestönsä ja asiamiehiä ympäri maata ja että sen tarkoituksena oli panna täällä toimeen uusi kapina. Hallituksen käsiin joutuneet asiakirjat osoittavat, että tämä salaliitto oli jo ennättänyt tarkoituksiinsa käyttää ainakin yli 3,000,000 markkaa, mitkä rahat oli liitolle toimitettu maan rajain ulkopuolelta. Bolshevistinen vaara, joka uhkaa maata osaksi sen luoteisrajankin yli Pohjois-Ruotsista, mutta varsinkin sen itärajojen yli Aunuksesta ja Inkeristä pitää maan lainkuuliaista väestöä alituisessa jännitystilassa. Samalla estää vallankumouksel-

linen kiihoitus palauttamasta olojamme säännölliselle kannalle ja käyttämästä kansalaisille perustuslakiemme mukaan kuuluvia oikeuksia ja vapauksia sekä myöskin hidastuttaa vieläpä ehkäiseekin sisällisten uudistusten nopeaa ja tarkoituksenmukaista toimeenpanoa — arvaamattomaksi vahingoksi kansallemme sen taistellessa nuoren valtakunnallisen itsenäisyytensä turvaamiseksi ja sivistysarvojensa ynnä yhteiskunnallisten sekä taloudellisten saavutustensa säilyttämiseksi ja kehittämiseksi. Bolshevistisesta kiihoitustoiminnasta on myös todistuksena, että kiihoituskirjallisuutta yritetään tuoda maahan suuressa määrin sekä julkisesti postissa että salaisia keinoja käyttämällä. Vielä on huomattava, että Suomen rajoilla, erityisesti Aunuksen ja Inkerimaan kohdalla, on bolshevistisellä kiihoituksella meille mitä vahingollisimmat vaikutukset. Vapaustaistelun parhailaan käydessä niin Aunuksessa kuin Inkerissä kohdistavat yhteiskuntaa monella tavoin vahingoittavat voimat hävitystyönsä erikoisesti juuri itäisille rajaseuduillemme. Suojeluskunnat rajan tuolla puolen ovat vasta perustettuja, vähälukuisia ja heikosti aseilla varustettuja, eivätkä suojeluskunnat edes Suomen puoleisissakaan rajan läheisissä seuduissa ole vielä tarkoitustaan vastaavia. Jos näissä seuduissa bolshevistinen kiihoitus saa rajoillamme jalansijaa, pääsee se rajan molemmin puolin vallitsevan kansan yhdenlaisuuden avulla helposti levenemään. Sen ohessa vapausliikkeen aiheuttama väestön suuri liikkuvaisuus rajan yli helpottaa kiihoittajienkin liikkumista ja toimintaa. Lisäksi on otettava huomioon, että rajan takana jo puhdistetuillakin seuduilla on vielä olemassa paljon venäläistä vaikutusta, jonka tarkoituksena on vahingoittaa niin Suomen kansaa kuin sen rajain takaisia heimolaisia. Tämän vuoksi on erittäin tärkeää, että bolshevismiin vastustustyö erikoisella tarmolla kohdistetaan varsinkin Suomen rajaseuduille, jos mieli turvata kansallinen sivistyksemme, yhteiskunnallinen kehityksemme ja valtiollinen riippumattomuutemme. Sannottu toimenpide aiheuttaa kuitenkin menoja, joita Eduskunta ei ole riittävästi ottanut huomioon osoittaessaan kulu-

van vuoden tulo- ja menoarviossa varoja Hallituksen käytettäväksi mainitun luontoisiin tarkoituksiin, minkätähden Hallitus on nyt pakoitettu pyytämään lisämäärärahaa. Tämän johdosta ja viitaten siihen, että mainittu tulo- ja menoarvio osoittaa 37,323,171 markan 28 pennin ylijäämää, Hallitus katsoo velvollisuudekseen ehdottaa,

että Eduskunta myöntäisi Hallituksen käytettäväksi sen lähemmän harkinnan mukaan viisikolmatta miljoona (25,000,000) markkaa maan turvallisuuden tukemiseksi.

Helsingissä, 11 päivänä kesäkuuta 1919.

Valtionhoitaja

MANNERHEIM.

Valtiovarainministeri August Ramsay.

Helsinki 1919. Valtioneuvoston kirjapaino.

**Valtiovarainvaliokunnan
mietintö N:o 3 Hallituksen esityksen johdosta, joka koskee varojen myöntämistä yleisen järjestyksen ylläpitoon varsinkin Suomen rajaseuduilla.**

Eduskunta on pöytäkirjanotteella tämän kuun 11 päivästä lähettänyt Valtiovarainvaliokuntaan valmistelemaa käsittelyä varten Hallituksen esityksen N:o 27 varojen myöntämisestä yleisen järjestyksen ylläpitoon varsinkin Suomen rajaseuduilla. Valiokunta on pyynnöstään saanut otteen esitystä Valtioneuvostossa käsiteltäessä syntyneestä pöytäkirjasta, josta näkyy, ettei asiasta ole hallituksessa ollut äänestystä.

Esityksessä lausutaan, että bolshevistinen vaara, varsinkin itärajojen yli, yhä uhkaa maata ja että vaaran torjumiseksi tarmokas vastustustyö edelleen on välttämätön. Koska tästä johtuvien kustannusten suorittamiseksi ei kuluvan vuoden rahasääntöön ole otettu määrärahaa, ehdottaa Hallitus lisämäärärahan myöntämistä näitä menoja varten.

Lisäksi on Hallituksesta Valiokunnan tekemän tiedustelun johdosta ilmoitettu varoja tarvittavan seuraaviin tarkoituksiin, joita esityksessä ei ole nimenomaan mainittu.

Rajalla ilmenneet levottomuudet voivat pakottaa päätäviin ja nopeisiin toimenpiteisiin siviiliväestön hengen ja omaisuuden turvaamiseksi. Tällaisia toimenpiteitä ovat asukkaiden muuttaminen seudulta toiselle, pakolaisten elättäminen y. m. Hallitus ei myöskään voi olla auttamatta niitä pakolaisia, jotka Inkerin suomalaisista pitäjistä mahdollisesti tulevat pakoitetuiksi siirtymään Suomen puolelle. Aunuksen rajalla vallitsevat olosuhteet ovat jo jonkun aikaa

vaatineet elintarveavustusta hädässä olevalle väestölle, joka nyttemmin myös on pyytänyt jatkuvaa avustusta siemenviljan hankkimiseksi sekä muuta aineellista apua toimeentuloaan varten lähitulevaisuudessa. Vaikkakin asia voidaan järjestää niin, että avustusten vakuudeksi otetaan takaisinmaksusitoumuksia, tarvitaan tällä hetkellä varoja tätäkin avustustoimintaa varten. Edelleen voivat olosuhteet vaatia vahvistettua rajavartiostoa.

Puheena oleviin tarkoituksiin Hallitus ilmoittaa tarvitsevänsä 25 miljoonan markan suuruisen määrärahan. Esityksessä mainituista syistä ja huomioonottaen saamansa tiedot Valiokunta puolestaan on katsonut välttämättömäksi, että pyydetty määräraha myönnetään. Valiokunta siis kunnioittaen ehdottaa,

että Eduskunta, lisäyksenä vuoden 1919 menoarvioon, myöntäisi Hallituksen käytettäväksi viisikolmatta miljoonaa markkaa maan turvallisuuden tukemiseksi.

Helsingissä 18 päivänä kesäkuuta 1919.

Asian käsittelyyn ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Nevanlinna, jäsenet Arajärvi, Arffman, af Forselles, R. Furu-hjelm, P. V. Heikkinen, Heinonen, Hultin, E. Huttunen (osittain), Itkonen, Joukahainen, Koskelin, Laherma, Liakka, Rintala, Selander, Tanner, Turtiainen, Viljanen ja Vuokoski sekä varajäsenet Auer ja Helo (osittain).

Vastalause.

Yhteiskunnallinen rauha on käsityksemme mukaan palautettava maahan positivisilla keinoilla ryhtymällä tehokkaisiin toimenpiteisiin maan työtätekevien kerrosten elämän ja toimeentulon turvaamiseksi. Kun esityksen tarkoitus on aivan päinvastainen, kun pyydettyillä varoilla tultaisiin edistämään väkivaltaan perustuvan yhteiskunnallisen „rauhan” aikaansaamista ja kun esityksen perustelutkaan eivät ole sopusoinnussa valiokunnalle määrärahan tarkoituksesta myöhemmin annetun ilmoituksen kanssa, ehdotamme,

että Eduskunta hylkäisi esityksen.

Helsingissä, 18 p:nä kesäkuuta 1919.

K. Heinonen.

E. Huttunen.

Rieti Itkonen.

Artur Koskelin.

J. Laherma.

Toivo Rintala.

Emil Wiljanen.

Väinö Tanner.

T. A. Turtiainen.
